

باز شدن پای چچنی‌ها به جنگ سوریه

یکی از چهره‌های بانفوذ در میان چچنی‌های ساکن گرجستان بنام عمر ایدیگوف معتقد است که در حال حاضر حدود ۲۰۰ چچنی در سوریه مشغول جنگ هستند. او با کار آنها مخالف است

خبرگزاری آران/ سرویس روسیه

در پرواز استانبول - تقلیس پای صحبت یکی از کارکنان سابق آژانس پناهجویان سازمان ملل نشستم که قبلا با چچنی‌های ساکن دره پانکیسی کار کرده بود. به گفته این مقام سابق سازمان ملل، این منطقه دورافتاده در شمال شرقی گرجستان «فراموش» شده بود، چون «حکومت رمضان قدیروف، رئیس جمهوری طرفدار روسیه چچن، کاری به چچنی‌های ساکن این دره ندارد، و دولت گرجستان هم نمی‌تواند از آنها حمایت کند. روسیه هم که مسلما به آنها اهمیتی نمی‌دهد.

من به دره پانکیسی رفتم تا بفهمم که چرا چچنی‌های جوان از آنجا به سوریه سفر می‌کنند تا در کنار شورشیان سوری برای سرگونی حکومت بشار اسد مبارزه کنند. عمر شیشانی یکی از شناخته شده‌ترین این افراد، رهبر گروه جیش المهاجرین و الانصار است. این گروه متحد القاعده است و از صدها پیکارجوی خارجی تشکیل شده است. بسیاری از این پیکارجویان اهل شمال قفقاز هستند. مراد بطل الشیشانی، از بی.بی.سی عربی در گزارشی درباره چچنی‌هایی که در سوریه علیه حکومت بشار اسد می‌جنگند، نوشته است: « دره پانکیسی در کوهپایه رشته کوه‌های قفقاز قرار دارد. در این دره ۱۵ هزار چچنی زندگی می‌کنند، که اجدادشان در قرن هجدهم به آنجا کوچ کرده‌اند. به گفته دولت گرجستان، اهالی این منطقه از فقر شدید در رنجند و مستمری بازنشستگی اصلی‌ترین منبع درآمد بیشتر خانواده‌های ساکن آن است.

در جریان دو جنگ سال‌های ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ دولت روسیه و شورشیان جدایی‌طلب در چچن، جمعیت چچنی‌تبار دره پانکیسی بیشتر شد. این دره به پناهگاه کسانی تبدیل شد که از جنگ و درگیری می‌گریختند. با تثبیت دوباره اقتدار حکومت روسیه در چچن، شورشیان مسلح برای در امان بودن از حملات به این منطقه پناه آوردند. بسیاری از این شورشیان اسلام‌گرایان افراطی یا سلفیانی بودند که می‌خواستند در شمال قفقاز «حکومتی اسلامی» ایجاد کنند. با افزایش شمار شورشیان، ایدئولوژی آنها - که خواهان بازگشت به سنت‌های اخلاقی و سیاسی صدر اسلام است - محبوبیت بیشتری میان جوانان دره پانکیسی پیدا کرد. اکثر ساکنان این دره مسلمان هستند.

این امر باعث ایجاد تنش‌هایی با چچنی‌هایی شد که از قبل ساکن دره بودند. آنها از قدیم الایام پیرو تصوف بوده‌اند. اما ایوب بورچاشویلی، امام سلفی روستای جوکولو، این تنش‌ها را کم‌اهمیت می‌داند و معتقد است که پیوندهای قبیله‌ای و خانوادگی دو گروه آنها را بهم نزدیک می‌کند. او می‌گوید که سلفی‌ها تنها "به‌دنبال آن هستند که طبق قرآن و سنت زندگی کنند." در گذشته بسیاری از سلفی‌های دره پانکیسی برای شرکت در درگیری‌ها در چچن، یا دیگر جمهوری‌های روسیه نظیر داغستان، اینگوش (اینگوشتیا) و کاباردینو - بالکاریا، به‌سمت شمال سفر می‌کردند. اسلام‌گرایان در این جمهوری‌ها علیه دولت روسیه می‌جنگند.

آنها معمولا تحت لوای امارت قفقاز می‌جنگیدند. امارت قفقاز گروه پیکارجویی است که رهبری آن را دوکو عمروف، فرمانده جدایی‌طلب چچنی، در دست دارد.

اما از زمان آغاز ناآرامی‌های سوریه، شمار فزاینده‌ای از چچنی‌ها به جای گوش دادن به فراخوان امارت قفقاز، برای کمک به شورشیان عمدتاً سنی، که سعی دارند حکومت بشار اسد را سرنگون کنند، به جنوب سفر کرده‌اند.

یکی از چهره‌های بانفوذ در میان چچنی‌های ساکن گرجستان بنام عمر ایدیگوف معتقد است که در حال حاضر حدود ۲۰۰ چچنی در سوریه مشغول جنگ هستند. او با کار آنها مخالف است.

بورچاشویلی می‌گوید یکی از دلایل این امر آن است که عبور از مرزهای قفقاز شمالی به‌مراتب سخت‌تر از قبل شده، و علاوه بر آن، جوانان چچنی معتقدند که «کمک به مردم مظلوم» سوریه بر آنها واجب است. دوکو عمروف در ابتدا نسبت به درست بودن سفر پیکارجویان چچنی به سوریه ابراز تردید کرد و گفت که آنها باید به جای این کار، در راه آرمان ایجاد امارت قفقاز تلاش کنند.

اما او در ادامه از آنها حمایت کرد و گفت که دلیل راهی شدن داوطلبان به سوریه این است که امارت قفقاز از پذیرفتن جوانان در صفوف خود امتناع می‌کند. یک منبع نزدیک به پیکارجویان چچنی حاضر در سوریه گفت: «در شمال قفقاز هیچ اردوگاه آموزشی شبیه آنچه در سوریه هست، وجود ندارد، و منابع موجود ناکافی هستند. ما از اینکه در حالی که قفقاز هنوز تحت اشغال است، به سوریه آمده‌ایم، خجالت می‌کشیم. اما جوانان بعد از دریافت آموزش‌ها از اینجا برمی‌گردند. یکی از هم‌زمان من بعد از آموزش دیدن در مورد نحوه کار با مواد منفجره، مستقیماً از اینجا به کوهستان‌های قفقاز برگشت. از این زاویه، امارت قفقاز از حضور ما در اینجا نفع می‌برد؛ پیکارجویان آنها در اینجا آموزش می‌بینند و آماده می‌شوند./خ

پایان پیام.